

Obraćanje potpredsjednika Hrvatskoga sabora akademika Željka Reinera u prigodi predstavljanja Zaklade za obnovu Bazilike Presvetog Srca Isusova i izgradnju pastoralnog centra „Anamarija Carević“

23. ožujka 2021., 11.00 sati

Poštovani uzvanici,
dame i gospodo,

velika mi je čast biti danas ovdje s vama na predstavljanju Zaklade za obnovu Bazilike Presvetog Srca Isusova i izgradnju pastoralnog centra „Anamarija Carević“. Pozdravljam vas u ime predsjednika Hrvatskoga sabora g. Gordana Jandrokovića, svih saborskih zastupnika i u svoje osobno ime.

Na jučerašnji dan prije točno godinu dana zatresli su se temelji našega grada, naše svakodnevnice i našega mira, ali na današnji dan prije godinu dana obitelji Carević zatresao se temelj njihovog života. Njihova sreća, njihov smisao i njihovo sve predano je u ruke nekome drugome, nekome tko je, siguran sam, Anamariju stavio pod svoje okrilje. Nebo je bogatije za jednog anđela, a svijet je ostao siromašniji za jedno veliko srce. Sa samo 15 godina ostavila je neizbrisiv trag u ovoj župi. Njezin duhovni otisak urezao se u slavljenje svetih misa, u svaki odsvirani takt orgulja, u svaku priredbu i svečanost koja će se održati u obnovljenoj bazilici.

A obnovit ćemo je sigurno. Jer, obnavljali smo stoljećima ono što nam je bilo porušeno. Što u ratnim pohodima, što djelovanjem prirodnih sila. Ciglu po ciglu vraćali smo duh, emociju i vjeru u hladne zidove, a tako će biti i ovoga puta. Ova bazilika sagrađena 1902. godine postala je dom isusovcima koji su odmah započeli sa služenjem svetih misa, ispovijedima i drugim pastoralnim djelovanjem, osobito s mladeži. Pedagogija isusovaca nadahnuta sv. Ignacijem iskonski je humana pa prema tome univerzalna. Krajnji cilj isusovačkoga odgoja i obrazovanja je potpuni rast osobe koji vodi ka djelovanju, osobito djelovanju koje je prožeto duhom i prisutnošću Isusa Krista.

I ja sam osobno duboko vezan uz Palmu jer smo se tu okupljali kao katolički i hrvatski orijentirani studenti za vrijeme mojih studentskih dana, u ovoj sam se bazilici vjenčao, u njoj su kršteni i moj sin i moja kći.

Zahvaljujem isusovcima što već stoljećima u našoj domovini prednjače u obrazovanju mladih, od osnutka prve gimnazije u Zagrebu i utiranjem puta osnutka zagrebačkog sveučilišta sve do osnivanja Fakulteta filozofije i religijskih znanosti. Isusovačka ostavština i nauk ne mjere se u kubcima i kvadratima prostora već u prenesenom znanju, poticanju na obrazovanje i doprinosu razvitku znanosti.

Kuće ćemo sagraditi, pročelja renovirati, a čak i stradala umjetnička djela u bazilici svojom obnovom pričat će jednu novu povijesnu priču koja će postati dio zagrebačke prošlosti. Ali mladi život nažalost ne možemo vratiti. I sve veličanstvene zgrade i sva umjetnost svijeta ne mogu se mjeriti s vrijednošću ljudskoga života. Kažu stihovi "Jedna mladost, jedan svijet nade, raste tiho u srcu tvom." Nažalost, jedna mladost je prekinuta, ali nada će zauvijek biti tu. Nada u vječnu svjetlost, vječnu ljubav, vječni život i nada da ćemo se ponovo sresti.

U ovo korizmeno vrijeme, dopustite da citiram dio ovogodišnje korizmene poruke pape Franje: "U ovim tjeskobnim prilikama u kojima danas živimo i gdje se sve čini krhkim i nesigurnim, govoriti o nadi moglo bi djelovati kao provokacija. Ali Korizmu upravo i imamo za to da se nadamo, da iznova svoj pogled upravimo na strpljivost Boga, koji se nastavlja brinuti za svijet koji je stvorio." 2

S ovom mišlju zahvaljujem svima prisutnima na ovoj vrijednoj inicijativi obnove bazilike i izgradnje pastoralnog centra, ali i na plemenitoj nakani čuvanja sjećanja na našu Anamariju.

Neka vas sve čuva Presveto Srce Isusovo po zagovoru blaženog Ivana Merza!